

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016202514
Dátum vydania rozhodnutia: 16.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016202514.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: v 1. rade SLOVUNIT ŠKOLIACE STREDISKO s. r. o., Račianska 96, Bratislava, IČO: 47 818 638, v 2. rade Spoločenstvo vlastníkov bytov Svojeť-84 b.j., Karadžičova 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/7510/2015 zo dňa 28.09.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/260/2016-59 zo dňa 07.02.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/260/2016-59 zo dňa 7. februára 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava (ďalej aj „RÚVZ“) hlavné mesto č. HŽP/10695/2015 zo dňa 15.07.2015 zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pretože rozhodnutia trpia vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Žalobcovi a ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že jeho úlohou v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o vyhovení žiadosti spoločnosti SLOVUNIT ŠKOLIACE STREDISKO s.r.o. s uvedením priestorov fitnesscentra „MAXIMUS FITNESS&GYM“ na Karadžičovej ul. č. 6 v Bratislave do prevádzky a zároveň schválil prevádzkový poriadok pre poskytované služby v predmetnom zariadení. Spornou bola

otázka, či správny orgán dostatočne zistil skutočný stav, keď vydal súhlas na prevádzkovanie fitnesscentra v nebytových priestoroch, ku ktorým nezisťoval, či sú určené na prevádzkovanie činnosti fitnesscentra v zmysle stavebného zákona a či orgán verejnej správy pri svojom rozhodnutí mal vychádzať bez ďalšieho výlučne z dokladov taxatívne uvedených v § 13 ods. 6 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z.z.“).

3. Krajský súd bol toho názoru, že RÚVZ pri posúdení žiadosti uvedenia priestorov fitnesscentra na Karadžičovej ul. č. 6 v Bratislave do prevádzky nedostatočne zistil skutočný stav veci a nezabezpečil si potrebné podklady pre rozhodnutie. Z predloženej nájomnej zmluvy nebytových priestorov zo dňa 20.05.2015 je nepochybné, že nebytový priestor, ktorý je predmetom nájomnej zmluvy sa nachádza na prízemí nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava; zo záznamu z hygienickej previerky dňa 15.06.2015 je zrejmé, že nebytový priestor sa nachádza v bytovom dome a z písomných vyjadrení Spoločenstva vlastníkov bytov SVOJETĚ-84 b.j. a pani C. je nepochybné, že prevádzka fitnesscentra vážnym spôsobom zasahuje do vlastníckych práv vlastníkov bytov (hluk, vibrácie), preto s prevádzkou fitnesscentra ako aj s jeho prevádzkovým poriadkom nesúhlasia.

4. Aj keď RÚVZ ako aj žalovaný správny orgán odôvodnenie svojich rozhodnutí oprel o protokol merania a hodnotení hluku odborne spôsobilou osobou, podľa názoru krajského súdu s dôrazom na účel zákona č. 355/2007 Z.z., ktorým je ochrana verejného zdravia bolo potrebné posúdiť všetky skutočnosti, ktoré v logických súvislostiach s predmetom posúdenia súvisia, a to, či nebytový priestor nachádzajúci sa v bytovom dome je pre prevádzkovanie fitnesscentra vhodný. Aj keď žiadateľ nemal (v čase podania žiadosti účinného zákona č. 355/2007 Z.z.) povinnosť predložiť správne orgánu doklad o užívaní stavby na posudzovaný účel, mal správny orgán v logických súvislostiach v kontexte ochrany zdravia vlastníkov bytov v bytovom dome, kde sa predmetný nebytový priestor nachádza doplniť zistenie skutkového stavu o vyjadrenie stavebného úradu, či prevádzkovanie fitnesscentra v nebytových priestoroch bytového domu je v súlade s užívaním stavby v zmysle kolaudačného rozhodnutia (malo by byť vždy v záujme orgánu úplne a presne zistiť, v akom priestore má byť prevádzka zriadená, či ide o bytový dom, rodinný dom, resp. inú stavbu). Takáto činnosť RÚVZ vyplýva aj z § 13 ods. 8 zákona č. 355/2007 Z.z., t.j. potreba vyžiadania dokladu pre vydanie rozhodnutia. Je irelevantné, či išlo o vyjadrenie stavebného úradu alebo iného orgánu, pokiaľ RÚVZ pre svoje rozhodnutie potreboval doplniť zistenie skutkového stavu. Preto podľa názoru súdu, riadne a úplné zistenie skutočného stavu nemôže byť v rozpore s hmotným právom, to na margo rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sž/31/2002.

5. To, že pre kvalifikované a úplné posúdenie predmetného návrhu na uvedenie priestorov do prevádzky bolo potrebné vyjadrenie stavebného úradu, podporne potvrdzuje novela zákona č. 355/2007 Z.z. S účinnosťou od 01.01.2016 medzi taxatívne vymedzené doklady predložené žiadateľom pri návrhu na uvedenie priestorov do prevádzky, zákonodarca zakomponoval do ust. § 13 ods. 6 písm. f/, podľa ktorého žiadosť okrem dovtedajších dokladov má obsahovať aj doklad príslušného stavebného úradu o užívaní stavby na posudzovaný účel, ak ide o konanie podľa ods. 4. Správny súd v tejto súvislosti dodal, že zákonodarca v plnom znení ponechal ust. § 13 ods. 8, podľa ktorého príslušný orgán verejného zdravotníctva si môže vyžiadať ďalšie doklady potrebné na vydanie záväzného stanoviska a rozhodnutia, čím zas, podľa posudzovanej žiadosti, ponechal orgánu verejnej správy možnosť doplniť zistenie skutočného stavu.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP. Keďže vo veci úspešnému žalobcovi žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si neuplatnil, preto mu súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

7. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v postavení sťažovateľa

(ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov ustanovených v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

8. V kasačnej sťažnosti uviedol, že podľa zákona č. 355/2007 Z.z. platného v čase rozhodovania v predmetnej veci na prvom stupni ustanovenie § 13 ods. 6 povinnosť predkladať doklad príslušného stavebného úradu o užívaní stavby na posudzovaný účel neobsahovalo. Z toho sťažovateľ ako aj regionálne úrady verejného zdravotníctva v súlade s čl. 2 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky vyvodili záver, že nemajú oprávnenie vyžadovať predloženie dokladov nad rámec taxatívneho výpočtu uvedeného v § 13 ods. 6 na vydanie rozhodnutia podľa § 13 ods. 4. Pre sťažovateľa je ťažko pochopiteľné tvrdenie krajského súdu, že žiadateľ nemal povinnosť predložiť správnemu orgánu doklad o užívaní stavby na posudzovaný účel a napriek tomu mu takúto povinnosť prisudzuje, čo je v príkrom rozpore s citovaným článkom 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. Namietal, že orgány verejného zdravotníctva nemohli vedieť, že zákonodarca s účinnosťou od 01.01.2016 bude v tomto smere novelizovať zákon č. 355/2007 Z.z. Nastolil otázku, či je možné postihovať orgány štátnej správy za to, že „podporne“ nepostupujú podľa očakávaných noviel svojich hmotnoprávných predpisov, na základe ktorých konajú.

9. Ďalej namietal, že práva a povinnosti vyplývajúce z ustanovení stavebného zákona je oprávnený kontrolovať príslušný stavebný úrad a nie orgán verejného zdravotníctva. Orgán verejného zdravotníctva si nemá čo zisťovať skutočný stav od príslušného stavebného úradu. Zákon túto povinnosť ukladá tomu, kto predkladá návrh orgánu verejného zdravotníctva na vydanie rozhodnutia podľa § 13 ods. 4 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z.z. Poznamenal tiež, že nie je v kompetencii orgánov verejného zdravotníctva riešiť otázky vlastníctva a vlastníckych práv a vlastníckych vzťahov. Zásah do vlastníckych vzťahov automaticky neznamená, že posudzovaná prevádzka nevyhovuje z hľadiska požiadaviek na ňu kladených zákonom č. 355/2007 Z.z. a predpisov vydaných na jeho vykonanie. To, že nebytový priestor nachádzajúci sa v bytovom dome je pre prevádzkovanie fitnesscentra vhodný, bolo posúdené v prvostupňovom aj v odvolacom konaní. Na podporu svojho právneho názoru uviedol, že ak by bolo bývalo automatické požadovanie dokladu stavebného úradu o užívaní stavby na posudzovaný účel, zákonodarný zbor Slovenskej republiky by nebol považoval za nutné túto skutočnosť upraviť novelou.

10. Na základe uvedeného žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti zotrval na argumentácii obsiahnutej v žalobnom návrhu, napadnutý rozsudok považoval za vecne správny a navrhol zamietnuť kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

13. Predmetom skúmania kasačného súdu bol rozsudok krajského súdu z hľadiska posúdenia, či vec bola správne právne posúdená z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti.

14. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že dňa 26.05.2015 podal ďalší účastník konania SLOVUNIT ŠKOLIACE STREDISKO s.r.o. žiadosť RÚVZ o vydanie rozhodnutia/záväzného stanoviska orgánu verejného zdravotníctva v zmysle zákona č. 355/2007 Z.z. o uvedení priestorov na Karadžičovej ul. č. 6 v Bratislave do prevádzky a schválenie prevádzkového

poriadku. Súčasťou žiadosti bol výpis z obchodného registra, nájomná zmluva k predmetnému nebytovému priestoru, návrh prevádzkového poriadku, protokoly o výsledkoch merania hluku a záznam z hygienickej preverky, technická dokumentácia k opaľovacím prístrojom, výsledky merania UV žiarenia, doklad o zaškolení pracovníka pre obsluhu opaľovacích prístrojov.

15. RÚVZ oznámil začatie správneho konania vo veci uvedenia priestorov do prevádzky formou verejnej vyhlášky č. HŽP/10695/2015 dňa 15.06.2015. V stanovenej lehote sa nikto nevyjadril a keďže ide o nebytové priestory v bytovom dome, RÚVZ vyzval dotknutých účastníkov konania Spoločenstvo vlastníkov bytov SVOJEŤ-84 b.j., Karadžičova 6, Bratislava a L. C., bytom B. X, Q. listom č. HŽP/10695/2015 zo dňa 15.06.2015 o vyjadrenie. Oslovené subjekty sa k veci vyjadrili listami zo dňa 23.06.2015 a pani C. k svojmu vyjadreniu priložila petíciu obyvateľov bytového domu k predmetnému fitnesscentru.

16. RÚVZ ako vecne a miestne príslušný orgán o návrhu účastníka konania SLOVUNIT ŠKOLIACE STREDISKO, s.r.o., IČO: 47 818 638 vydal rozhodnutie č. HŽP/10695/2015 zo dňa 15.07.2015, ktorým podľa § 13 ods. 4 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z.z. návrhu vyhovel a s uvedením priestorov fitnesscentra „MAXIMUS FITNESS & GYM“ na Karadžičovej ul. č. 6 v Bratislave do prevádzky súhlasil. Zároveň podľa § 13 ods. 4 písm. b/ zákona č. 355/2007 Z.z. schválil prevádzkový poriadok pre poskytované služby v predmetnom zariadení.

17. Proti predmetnému rozhodnutiu podali odvolanie Spoločenstvo vlastníkov bytov SVOJEŤ-84 b.j. a L. C., ktoré príslušný odvolací orgán Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky rozhodnutím č. OLP/7510/2015 zo dňa 28.09.2015 zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

18. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky pod č. VI/1Gd748/15/1000-21 zo dňa 30.05.2016 podľa § 22 ods.1 písm. c/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov podala protest prokurátora, o ktorom rozhodlo Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky pod č. S05541-OP-2016 zo dňa 20.10.2016 tak, že protestu prokurátora nevyhovelo.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

19. Podľa § 13 ods. 4 písm. a/, b/ zákona č. 355/2007 Z.z. účinného v čase podania žiadosti, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva

- a) rozhoduje o návrhoch na uvedenie priestorov do prevádzky vrátane návrhov na zmenu v ich prevádzkovaní a ak si to vyžaduje objektivizáciu faktorov životného prostredia alebo pracovného prostredia, o návrhoch na uvedenie priestorov do skúšobnej prevádzky,
- b) schvaľuje prevádzkové poriadky a návrhy na ich zmenu.

20. Podľa § 13 ods. 6 cit. zákona príslušný orgán verejného zdravotníctva vydáva záväznú stanoviská podľa odseku 3 písm. b/ až e/ a rozhoduje o návrhoch podľa odseku 4 na základe žiadosti, ktorá obsahuje

- a) obchodné meno, právnu formu, sídlo a identifikačné číslo, ak bolo pridelené, ak je žiadateľom právnická osoba; meno, priezvisko a bydlisko a identifikačné číslo, ak bolo pridelené, ak je žiadateľom fyzická osoba-podnikateľ,
- b) doklad o oprávnení na podnikanie,
- c) meno, priezvisko a bydlisko alebo sídlo osoby zodpovednej za prevádzkovanie posudzovaných činností,
- d) dokumentáciu s opisom činnosti, ktorá je predmetom návrhu na posúdenie,
- e) hlukové štúdiu, ak ide o stavbu diaľnic a ciest pre motorové vozidlá.

21. Podľa § 13 ods. 8 cit. zákona príslušný orgán verejného zdravotníctva si môže vyžiadať ďalšie doklady potrebné na vydanie záväzného stanoviska a rozhodnutia.

22. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

23. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

24. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

25. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

26. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatoval nasledovné:

28. Spornou otázkou v predmetnej veci bolo posúdenie, či regionálny úrad verejného zdravotníctva mal pred vydaním rozhodnutia o uvedení priestoru fitnesscentra do prevádzky a o schválení prevádzkového poriadku povinnosť vyžiadať si od účastníka konania doklad od príslušného stavebného úradu o tom, že prevádzkareň je spôsobilá na prevádzku (kolaudačné rozhodnutie).

29. Podľa ust. § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

30. Podľa ust. § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

31. Z dikcie vyššie cit. ustanovenia § 46 vyplýva povinnosť správneho orgánu rešpektovať zákonnú právnu úpravu účinnú v čase vydania rozhodnutia.

32. Rovnako krajský súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti bol povinný podľa ust. § 135 ods. 1 SSP aplikovať právnu úpravu účinnú v čase rozhodovania správneho orgánu.

33. V prejednávanej veci z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že prvostupňové rozhodnutie RÚVZ Bratislava hlavné mesto č. HŽP/10695/2015 zo dňa 15.07.2015 (potvrdené rozhodnutím ÚVZ SR č. OLP/7510/2015 zo dňa 28.09.2015) bolo vydané v čase účinnosti zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2015).

34. Kasačný súd uvádza, že do prijatia novely zákona č. 355/2007 Z.z., teda do 31.12.2015 nebolo vyžiadanie dokladu príslušného stavebného úradu o užívaní stavby na posudzovaný účel zákonnou povinnosťou príslušného orgánu verejného zdravotníctva (§ 13 ods. 6 cit. zákona). Až novelou, zákonom č. 403/2015 Z.z. bolo do ustanovenia § 13 ods. 6 zákona č. 355/2007 Z.z. včlenené písm. f/, ktoré doplnilo požiadavky o „doklad príslušného stavebného úradu o užívaní stavby na požadovaný účel, ak ide o konanie podľa odseku 4“.

35. Je potrebné prisvedčiť námietke sťažovateľa, že regionálny úrad verejného zdravotníctva nebol povinný požadovať doklady nad rámec taxatívneho výpočtu stanoveného zákonom. Opačný výklad by viedol k narušeniu právnej istoty účastníka konania. Judikatúra Slovenskej republiky definuje legitímne očakávania ako kategóriu právnej istoty, ktorej účelom je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (nález Ústavného súdu SR, sp.zn. PL. ÚS 16/06).

36. Normy správneho práva pôsobia do budúcnosti, pričom sa uplatňuje zákaz retroaktivity. Retroaktivita znamená priznanie právnych účinkov minulému správaniu, ktoré ich nemalo, alebo neskoršiu zmenu právnych dôsledkov minulého správania. Retroaktívne pôsobenie noriem správneho práva je prípustné len vo výnimočných prípadoch, a to vtedy, keď to právna úprava pripúšťa (napr. v prípade výhodnejšieho riešenia pre konkrétneho adresáta - § 7 ods. 1 zákona č. 371/1990 Zb. o priestupkoch.).

37. V danom prípade kasačný súd uvádza, že právny názor krajského súdu vyjadrený v preskúvanom rozsudku nebol v súlade so zákonom, keďže tento nerešpektoval ust. § 135 ods. 1 SSP. Je treba zdôrazniť, že v danej veci nešlo o situáciu, pri ktorej by bolo možné aplikovať odsek 2/ citovaného ustanovenia, ani o situáciu, že by došlo k zmene právnej úpravy v priebehu rozhodovania správneho orgánu (napr. v čase rozhodovania o odvolaní), keďže k zmene právnej úpravy došlo až prijatím novely účinnej od 01.01.2016.

38. Kasačný súd uzatvára, že postup žalovaného správneho aj odvolacieho orgánu bol v súlade so zákonom.

39. Podľa ust. § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy veci vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konaní zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

40. Vzhľadom ku skutočnosti, že kasačný súd konštatoval dôvodnosť kasačnej sťažnosti podľa vyššie citovaného ustanovenia, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a tomuto vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu, vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 469 SSP).

41. O trovách konania rozhodne Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 175 ods. 1, 2 SSP samostatným uznesením.

42. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.